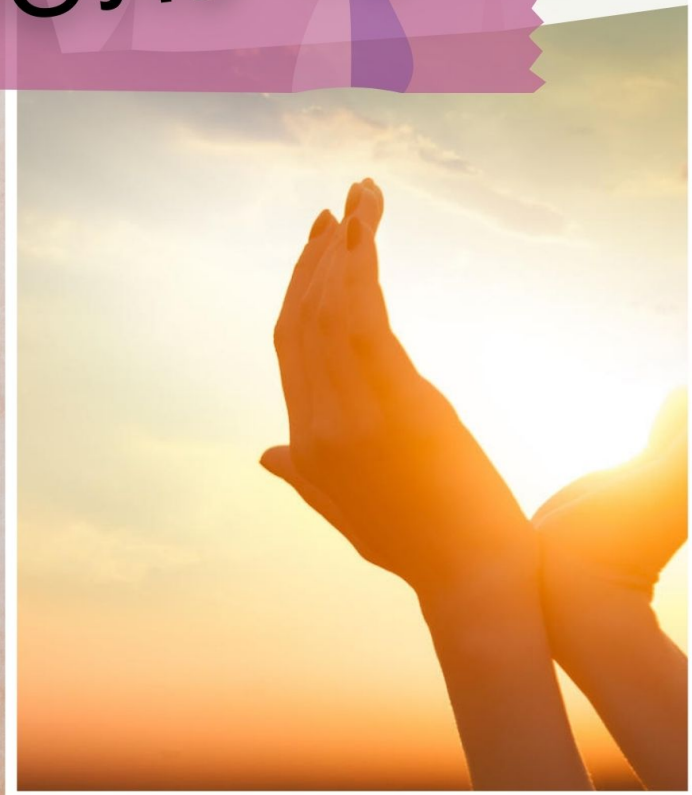

Задръжте ли

ПОЛУЧЕНОТО

**НИКОЛА
ДИМИТРОВ**

Задържахме ли полученото?

Често срещан проблем при Божиите хора е, че лесно получаваме изцелението си, но трудно го задържахме. Лесно получаваме пробива си, но трудно го задържахме. Лесно получаваме чудото си, но трудно го задържахме.

Откровение 3:11 казва: *„Дръж здраво това, което имаш.“* Други преводи казват: *„Дръж се здраво за това, което имаш“,* или *„Пази това, което имаш.“*

За да ни предупреждава Бог по този начин (*„Дръж здраво това, което имаш“*) значи, че **няма** да е лесно да задържим победата, която сме придобили. Идват атаки, врагът поставя препядствия, имаме врагове сред „приятелите си“, религията владее в ума на много от нас, липсата на знание ни унищожава и какво ли още не. Всички тези неща ще се опитат да откраднат полученото...,

но Библията казва в Еклесиаст 3:14

Разбрах, че всичко, което Бог твори, пребъдва вечно. Към това не може да се

прибави нищо, нито да се отнеме от него.

Тоест, когато Бог ни благославя с нещо, Той няма да се отметне след това - то е съвършено, то е невероятно, то е добър и перфектен дар, слизащ от Отец на светлините, Който не се променя като сенките, **но**... това не означава, че **врагът ни** няма да се опита да ни го открадне. В Матей 12:44 Исус разказва историята за демона, който излиза от човек, понеже е изгонен, но си казва: „*Ще се върна в къщата, от която бях изгонен.*“ Той се съюзява с още демони, по-зли от него и опитва да се върне. Тоест, демоните имат стратегия и това, че сме изгонили даден демон не означава задължително, че ще бъдем свободни за много дълго време.

Ако ние му позволим, състоянието ни ще стане по-лошо отколкото е било преди да се изгони демона. Затова Словото казва: „*Не давайте място на дявола*“ (Ефесяни 4:27). Той **не** може да влезе, ако **ние** не му позволим. Същото е с „*Дръж здраво това, което имаш.*“

Какво означава да **позволим** на врага да ни **открадне** полученото? Вярвам, че има 5 неща, които, повече от всичко друго ни

унищожават духовно, душевно, емоционално и физически:

1). Когато **умишлено не ходим** в Божията цел, съдба и призив за живота ни, това отваря врата за всякакви демонични влияния и изкривявания. Това е главното определение на думата **грях**. Знам, че много хора, като чуят грях си представят да крадат, да лъжат, да псуват, да пушат, да убиват и да прелюбодействат. Тези неща са включени, разбира се, но главното определение на греха е да пропуснем Божията цел, да вървим в обратната посока на тази, в която Бог иска да вървим, да си намерим оправдание да не ходим в Божията цел, призив и съдба за живота ни. Като казвам **умишлено** нямам предвид да правим напук на Бога, но вътрешно да знаем, че Бог има нещо повече за нас, но, от мързел, апатия, незаинтересованост, да не правим нищо по въпроса.

2). Когато не изграждаме богоугоден характер, това отваря демонични врати. Исус казва в Йоан 14:30

...идва князът на този свят, но той няма нищо в Мене / той няма власт над Мене.

Същият Йоан, в своето първо послание към църквата казва:

*Знаем, че всеки, който е станал Божие дете, не продължава да греши, защото Божият Син го пази и **лукавият не го докосва...***

Това е вече друго ниво - не просто демонът бива изгонен и трябва да се пазим да не влезе пак, ами изобщо той не може да припари. Това е много важно. Колкото повече се изпълваме с Духа, толкова по-малко от врага има в нас. Няма как бутилката да е пълна и с двамата. Исус каза, че доброто дърво дава добър плод, както и че ако ние сме зли, няма как от сърцето и устата ни да излизат добри неща и обратно - от това, което препълва сърцето говорят и устата и делата.

3). Когато не воюваме с вяра срещу атаките на врага, това отваря по-широко вече отворените леко демонични врати. Бог ни казва: „*Съпротивете се на дявола и той ще бяга от вас.*“ Логично е, че ако **не** му се съпротивим, той **няма** и да бяга. Дори, изрично пише в 1 Петрово 5:8-9

Бъдете с бистър ум и стойте нащрек, защото врагът ви, дяволът, като ревящ лъв обикаля наоколо, търсейки кого да погълне. Съпротивете му се и бъдете твърди във вратата си...

Хората са казали и е вярно, че най-добрата защита е нападението. Всеки ден, още като се събудите, хвалете Бога и гонете дявола. Поставяйте се под кръвта на Исус. Декларирайте. Пейте. Танцувайте. Скачайте! Правете всичко - колкото повече, толкова по-добре. В естественото, ако знаете, че някой ще ви нападне вечерта, няма просто да заключите вратата си, както правите всяка вечер и да си легнете. Не, ще сложите и резето, ще оставите кучето гладно отвън, ще вземете на заем и кучето на съседа (то също ще е гладно, но вътре в къщата) и т.н. Ще инсталирате камери, ще извикате приятел, ще се обадите в полицията, ще поставите гардероба пред входната врата и шкафа пред прозореца и т.н. Нали? А с духовния ни враг защо не правим така?

4). Когато не стоим на щрек по принцип, това отваря демонични врати. Марк 13:37 казва: „*На вас и на всички казвам: «Бъдете нащрек!»*“ Ако врагът ни е постоянно нащрек

(стихът от предната точка), как ние очакваме, докато сме във война, да мързелуваме и така да го победим? Абсурд! Един от начините по които Библията ни нарича е **Господна армия**. Да сте виждали мързелив войник, докато е на война? Да сте виждали небрежен войник, докато е на война? Да сте виждали отвеян войник, докато е на война? Да сте виждали отчаян войник, докато е на война? Ако да - вероятността такъв войник да бъде убит в битката е голяма, нали? Това е и причината, поради която толкова много духовни войници на Христос биват убити в битката.

5). Когато сме повече негативно настроени, отколкото позитивно, това отваря демонични врати. Някои християни са през повечето време като буреносни облаци, негативни, ядосани на някого или нещо, заядливи, готови за бой, обиждащи другите и най-гадното - постоянно търсещи нещо лошо в останалите, вместо да виждат доброто. Вместо човек да се наслаждава на всеки ден, който Бог му е дал и вместо да благославя, да се радва на хората около него, да излъчва благодат и лъчезарност, вместо това - да бъде постоянно търсещ косурите на другите. Исус каза: „Ако ще вадиш съчици от око̀то на брат си, първо се погрижи да извадиш гредата от своето“.

Винаги трябва да се стремим към това. Библията дори казва ако **врагът** ти е гладен, сложи му да яде, ако е жаден - дай му да пие. Тоест, ние винаги и при всички обстоятелства трябва да бъдем позитивни.

И така, как да задържим здраво и да запазим това, което имаме? Като търсим Бога за всичко, което Той има за нас; като се насилим да Му служим според дарбите и талантите си; като се стремим да станем добри като хора; като изграждаме Богоугоден характер; като се съпротивляваме на дявола, гонейки го, стоейки във вяра, в твърдост, ежедневно правейки всичко, което знаем, за да бъдем под протекцията на Бога; като сме винаги нащрек, без значение какво правим; като се изпълваме с Духа ежедневно и като се настроим положително към живота и хората.

Бог да ви благослови!